

తలస్నానం చేసి జుట్టు తుడుచుకో
కుండా వచ్చిన భర్తను చూసి, 'ఈ మతిమ
రుపు మొగుడితో చస్తున్నాను' అనుకుంటూ
జగన్నాథం జుట్టు టవల్ తో తుడిచి వంటగది
లోకి వెళ్ళింది సుమతి.

- అరగంట తర్వాత 'వెళ్ళొస్తాను

సుమతి' అన్నాడు జగన్నాథం బైటకు వస్తూ.

భర్తను పరిశీలనగా చూస్తూ 'అమ్మయ్య. అన్నీ సరిగ్గానే
వేసుకున్నారు...' అనుకుంటూ...
'ఈరోజేంట్ తెలుసా!' అని అడి
గింది.

'మన పెళ్ళిరోజు..అది కూడా
మరిచిపోతాననుకున్నావా?!'

అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అయితే రాత్రి ఫస్ట్ షో సినిమాకు
వెళదాం, యూనివర్సిటీ నించి సరాసరి
సినిమా హాలుకు వచ్చేయ్యండి, నేనూ
ఆఫీసునుంచి సినిమా హాలుకు వచ్చి
టిక్కెట్లు తీసి మీ కోసం ఎదురుచూస్తా
ను..." అంది.

"అలాగే" అంటూ బయలుదేరు
తున్న భర్తను ఆపి, "ఇంతకీ ఏ సినిమా
హాలు?" అని అడిగింది టెస్ట్ చేద్దామని.

"అదే 'గతి తప్పిన భార్య, మతిలేని
భర్త' ఆడుతున్న సినిమా హాలు కదా!"
అన్నాడు జగన్నాథం.

"అదికాదు. 'పసుపుతాడు' ఆడు
తున్న సినిమాహాలుకు. చాలా బావుం
దట."

"ఔను. సినిమా టిక్కెట్లతోపాటూ,
జేబురుమాలు కూడా ఇస్తున్నారు...!"
అంటూ గుర్తుచేశాడు.

"ఔను. అంత ఏడుపొస్తుందట...మీ
మతిమరపుతో నవ్వలేక చస్తున్నాను...కా
సేపయినా ఏడుద్దామని" అంది
నవ్వుతూ.

జగన్నాథమూ ఆమె మాటలకు
నవ్వుకుంటూ స్కూటర్ మీద యూనివర్సి
టీకి బయలుదేరాడు.

ఇంతలో ఫోన్ మోగింది. సుమతి
ఫోన్ ఎత్తింది. ఆమె స్నేహితురాలు.

"నీ కూతుర్ని మీ అమ్మగారి దగ్గర
వదిలేసావుట...ఎందుకూ క్రెచ్ లో వెయ్యి.
మనలాంటి ఉద్యోగం చేసే ఆడవాళ్ళకు

నవ్వునొకస్థిత్వం

డాక్టర్ ఎమ్.సుగుణరావు

మంచి సదుపాయం..." అంది ఆమె స్నేహితు రాలు.

"వద్దులే..కొన్ని రోజులు అలాగే క్రెచ్ లో వేసాను. ఓ రోజు క్రెచ్ నించి పిల్లలను పార్కుకు తీసుకెళ్ళి ఆమె ఆడుకుంటుంటే మర్చిపోయి యూనివర్సిటీకి వెళ్ళిపోయాడు... పిల్ల 'డాడీ' అని ఏడుస్తూ కూర్చుంది. ఎవరో తెలిసినవాళ్ళు తీసుకొచ్చి అప్పచెప్పారు. అలాంటి మతిమరుపు మొగుడితో కూతుర్ని ఎలా వుంచమంటావ్!? అంది సుమతి నవ్వుతూనే.

"ఇంతకీ మీ ఆయన నీతో ఎలా వుంటాడు. మంచి వాడేనా?" అని అడిగింది.

"ఈ మతిమరుపు తప్ప ఏ అవలక్షణం లేని అతి మంచి భర్త. నన్ను ప్రాణంలా చూసుకుంటారు. మరేం చెయ్యను..." అంది సుమతి.

ఆమె స్నేహితురాలు ఫోన్ పెట్టింది.

సుమతి గబగబా తయారై ఆఫీసుకు బయలుదేరింది.

క్లాసు రూములోకి వెళ్ళిన జగన్నాథాన్ని ఎక్కిరిస్తూ 'అయోమయం జగన్నాథం...!' అనే అక్షరాలు బ్లాక్ బోర్డు మీద

కన్పించాయి. వాటిని చూసి నవ్వుకున్నాడు.

'ఔను. తన మతిమరుపు గురించి యూనివర్సిటీలో కథలు, కథలుగా చెప్పుకుంటారు. అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ జగన్నాథం అంటే ఎవరికీ తెలీదు. 'ప్రాఫెసర్ అయోమయం' అంటేనే తెలుస్తుంది.' అయినా తను బాధపడడు. కుంటి, మూగ, చెముడులా ఈ మతిమరుపు తనకొక వైకల్యం....' అని సమాధాన పడి పాఠం చెప్పడం ప్రారంభించాడు జగన్నాథం. లంచ్ టైము వరకూ క్లాసులు తీసుకుని కేంటీన్ కు బయలుదేరాడు.

కేంటీన్ లో కూర్చుని టిఫిన్ తినడం ప్రారంభించిన జగన్నాథానికి తన వెనక ఇద్దరమ్మాయిలు గుసగుసగా అనుకుంటున్న మాటలు విని పించాయి.

"ఇంతకీ ఈయనకు అయోమయం అనే పేరు ఎందుకొచ్చినట్టు?!" ఒక మ్యాయి ప్రశ్నించింది.

"ఈయనకు మతిమరుపు జాస్తి. మా వీధిలోనే వుంటారు. ఒకసారి ఈయన భార్య ఇంట్లో లేనపుడు పొయ్యిమీద పాలుపెట్టి మరిచిపోయారు. ఆ పాలు పొంగి కోవా అయిపోయి స్టవ్ ఆరిపోయి, వీధంతా గాస్ వాసన కొట్టేవరకూ కూడా తెలీదు ఈయనకు పొయ్యిమీద పాలు పెట్టిన విషయం..." అంది రెండో అమ్మాయి.

"మై గాడ్" అంది ప్రశ్నించిన ఆ అమ్మాయి.

"ఇంకోసారి తనదనుకుని ఇంకో వ్యక్తి స్కూటర్ తీసుకువెళ్ళి సాయంత్రం వరకు తిరిగాడు. ఆ స్కూటర్ సొంతదారు పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇచ్చి పోలీసులు

ఈయనను పట్టుకునే వరకూ తెలీదు ఈయనకు ఆ స్కూటర్ వేరే వాళ్ళదని" అంది రెండో అమ్మాయి తన సంభాషణ కొనసాగిస్తూ...

"అయ్యో ఆయోమయం..." అంది మొదటి అమ్మాయి.

"ఈయనగారి భార్య ఎలా వేగుతోందో! ఈ మతిమరుపు ప్రొఫెసర్ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఊపిరి పీల్చడం కూడా మర్చిపోయి పోతాడేమో!" అంది రెండో అమ్మాయి. మొదటి అమ్మాయి ఆ మాటలకు పకపకా నవ్వింది.

జగన్నాథం వారి మాటలు ఇంక వినలేకపోయాడు. గబగబా కేంటీన్ నుంచి బయటకొచ్చేసాడు. దారిలో అతడి కొలీగ్ సుబ్రహ్మణ్యం ఎదురయ్యాడు.

"మీ ఆవిడ ఫోన్ చేసింది. కేంటీన్ లో వున్నావని చెప్పాను." అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"ఏమంది?!" అన్నాడు జగన్నాథం.

"ఏమీ చెప్పలేదు. 'పసుపుతాడు' అనండి చాలు. ఆయనకే అర్థమవుతుంది" అని ఫోన్ పెట్టిసింది." అన్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"పసుపుతాడా...!" అంటూ ఆలోచనల్లో పడ్డాడు జగన్నాథం.

'బహుశా తనను కొని తెమ్మన్నదేమో!' అనుకున్నాడు. కేంటీన్ లో అమ్మాయిల మాటలతో విచారంలో వున్న జగన్నాథానికి భార్య తనను సినిమాకు రమ్మని చెప్పిన విషయం గుర్తుకురాలేదు. మౌనంగా నడుస్తున్నాడు.

అది గమనించిన సుబ్రహ్మణ్యం.. " ఏమిటీ డల్ గా వున్నావ్!" అని పరామర్శించాడు.

"నేను రోజు రోజుకీ నవ్వులపాలవుతున్నాను. నా మతిమరుపుతో." అన్నాడు బాధగా. అతని మాటల్లో విచారం కనిపెట్టి చెప్పాడు సుబ్రహ్మణ్యం..

"జంధ్యాలగారు ఒక కవిత చెప్పారు. అదేమిటంటే..

'నవ్వింపడం ఒక యోగం

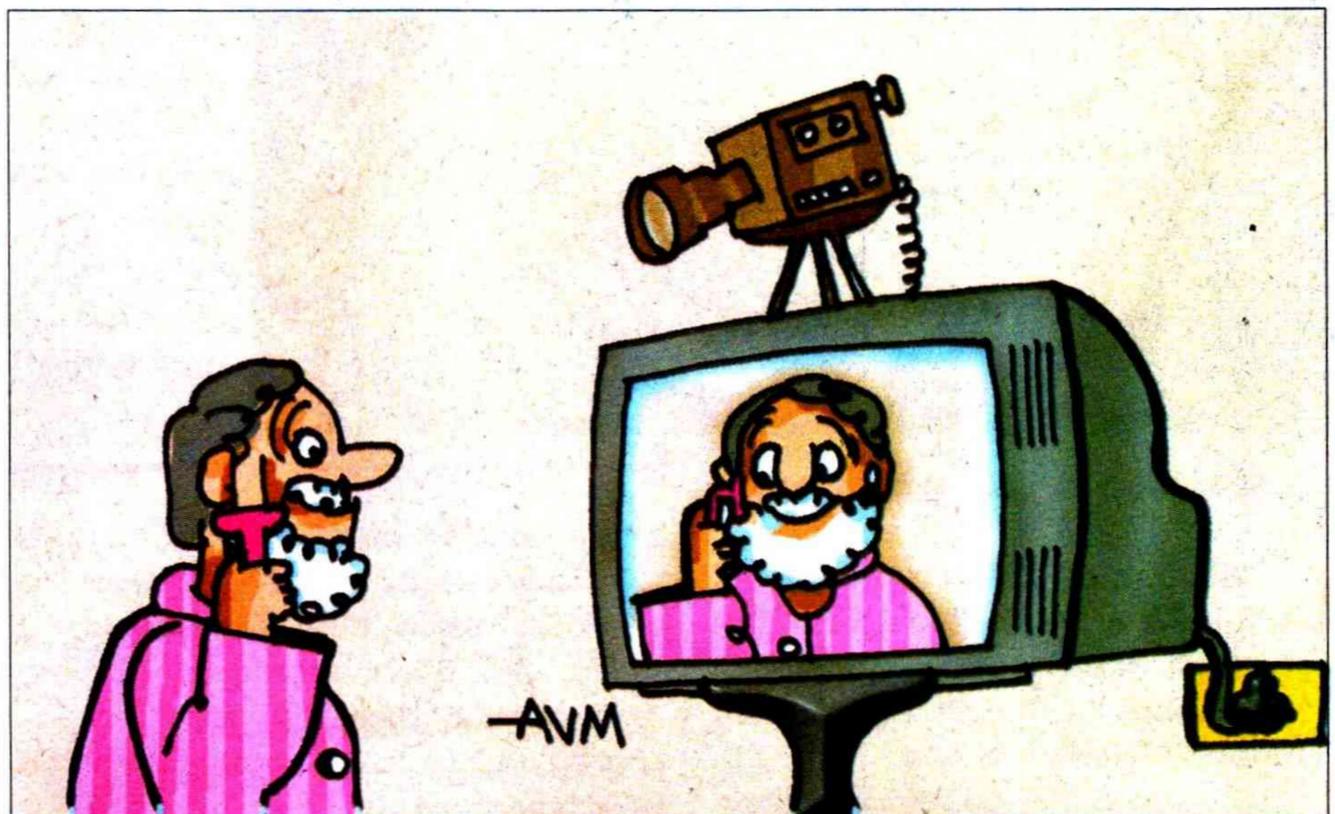
నవ్వుడం ఒక భోగం

నవ్వుకపోవడం ఒక రోగం...' అయితే నేను వారు చెప్పిన కవితకు నాలుగో పాదం పూరించాను. అది... 'నవ్వులపాలు కావడం ఒక త్యాగం!' అని. అంచేత బాధపడకు. నువ్ కొవ్వొత్తిలాంటివాడివి. కాలుతూ వెలుగునిస్తావ్. పదిమందికీ నవ్వులు పంచుతున్నావ్, నీకు దీని వలన పుణ్యమే లభిస్తుంది..'" అంటూ సుబ్రహ్మణ్యం వెళ్ళి పోయాడు.

జగన్నాథం సాయంత్రం వరకూ క్లాసులు తీసుకొని ఇంటికి బయలుదేరాడు. భార్య ఫోనులో పసుపుతాడు అని సుబ్రహ్మణ్యంతో చెప్పిన విషయం గుర్తుకొచ్చి మార్కెట్ కు వెళ్ళి చాలా షాపులు తిరిగి పసుపుతాడు కొనుక్కొని ఇంటికి బయలుదేరాడు. ఇంటికి వెళ్ళేసరికి రాత్రి ఏడయ్యింది. తలుపుకు తాళం కప్ప వేసి వుంది. 'బహుశా ఆఫీసులో పని వుండడంతో ఉండిపోయిందేమో..!' అనుకుంటూ తన దగ్గరున్న తాళంచెవితో జగన్నాథం ఇంటి తలుపులు తెరిచాడు. స్నానం చేసేసరికి ఆకలేసింది. ఉదయం మిగిలిన అన్నం, ఫ్రీజ్ లో కూరలు వేసుకుని భోజనం అయిందనిపించి పడక్కుర్చీలో నడుంవాలాడాడు. అలాగే నిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

మెలకువ వచ్చి చూసేసరికి టైము తొమ్మిది. అప్పుడు కంగారొచ్చింది జగన్నాథానికి. భార్య ఇంకా ఇంటికి రాకపోవడం గుర్తొచ్చి. ఇంటికి తాళం వేసి సుమతి పనిచేసే ఆఫీసుకు వెళ్ళేడు. ఆఫీసు గేటుకు పెద్ద తాళం కప్ప కనిపించింది.

'భార్య కొంపదీసి పుట్టింటికెళ్ళిందేమో!' అనుకున్నాడు. ఔను. ఆమె తనతో చాలాసార్లు 'మీ మతి మరుపుతో వేగలేక చస్తున్నాను. ఎప్పుడో ఒకసారి మీతో చెప్పకుండానే నేను పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతాను..' అనేది. అలా తన మీద కోపం వచ్చి వెళ్ళిపోయిందేమో! అదే అయివుంటుంది. సారీ చెప్పి తీసుకొచ్చేయాలి...' అలా అనుకుంటూ జగ

సహజనటి

రైమా చాలా సెక్సీ ఫ్యాగర్. అంతకు మించి అద్భుతమైన నటి. 'పరిణిత', 'చోకేర్బాలి' సినిమాల్లో రైమా నటనని ఎవరూ మర్చిపోలేరు. అంత సహజంగా నటించింది. 'దస్'లో చెత్తపాత్ర వేసిన రైమా అదొక పొరపాటని అంగీకరిస్తోంది. పెద్ద నటులు వుండడంతో పేరొస్తుందని అనుకున్నాకానీ, వచ్చింది చెడ్డపేరు మాత్రమే అని అంటోంది. కాకపోతే 'పరిణిత'లో యాక్ట్ చేసిన తరువాత సెకండ్ హీరోయిన్ ఆఫర్స్ ఎక్కువగా వచ్చాయి. రైమా మాత్రం నిర్మోహమాటంగా తిరస్కరించింది. 'పరిణిత' చూసిన తరువాత రైమాది అద్భుతమైన ఇండియన్ ఫేస్ అని లాక్సే సంస్థ అవార్డు చ్చింది. ఇప్పుడు ఎన్నో యాడ్స్లో కూడా రైమా యాక్ట్ చేస్తోంది.

'మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్ళింది. తీసుకురావడానికి వెళుతున్నాను.' అంటూ చెప్పారు." అని అన్నాడాయన.

'ఛీ... ఈ మొగుడితో ఎలా వేగేది.' అనుకుంటూ సుమతి వాళ్ళ అమ్మగారింటికి ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పి, భర్తవస్తే వెంటనే తిరుగు బస్సులో పంపెయ్యమని చెప్పింది.

- ఇరవైయ్యేళ్ళ తర్వాత...

జగన్నాథం ప్రొఫెసరయ్యాడు. తాత అయ్యాడు. ఆ తరువాత రిటైరయ్యాడు.

ఒక ఉదయంపూట నిద్రలోంచి లేచి... 'సుమతీ కాఫీ!' అంటూ అరిచాడు. ఐదు నిమిషాల తర్వాత అతడి కూతురు కాఫీ అందించింది.

"నువ్ తెచ్చావేం..అమ్మ పూజగదిలో వుందా" అన్నాడు. ఆ మాటలకు ఆమె సమాధానం చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయింది.

అరగంట తర్వాత స్నానం చేసి, తయారై 'సుమతీ అలా బైటకు వెళ్ళొస్తాను' అంటూ ఇంట్లోంచి బైటకు నడుస్తున్న తండ్రిని చూసి నిట్టూర్చింది అతడి కూతురు.

ఆ రోజు రాత్రి నిద్రపోతున్న జగన్నాథానికి హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. కళ్ళు తెరిచి "సుమతీ" అంటూ పిలిచాడు.

ఏ సమాధానం రాకపోవడంతో గబగబా బాత్రూమ్లోకి వెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత వంటగది, హాలు వెలికాడు. 'సుమతి ఇంత అర్ధరాత్రి ఎక్కడకు వెళ్ళినట్టు?! అలా అనుకుంటూ ఇంకో బెడ్ రూమ్ తలుపు తట్టాడు. కూతురు తలుపు తెరిచింది. అల్లుడు, మనవరాలు నిద్రపోతున్నారు.

"అమ్మ ఎక్కడికెళ్ళింది? కనబడదేం!" అని అడిగాడు చికాగా.

ఆ మాటలకు కూతురు మౌనం వహించింది.

"మాట్లాడకుండా అలా నిలుచున్నావేంటి?!" అంటూ గట్టిగా అరిచాడు జగన్నాథం.

అతడి కూతురి కళ్ళల్లో నీళ్ళు.

జగన్నాథం ఆలోచిస్తూ పైకి చూసాడు. భార్య నిలువెత్తు ఫోటో గోడకు తగిలించి వుంది. ఫోటోకు దండ వేలాడుతోంది.

"అమ్మ పోయి నెలరోజులయింది.

అన్నీ మరిచి పోయే నువ్వు అమ్మను మాత్రం ఎందుకు మరిచిపోలేకపోతున్నావు నాన్నా!" అంటూ గద్గద్ స్వరంతో కూతురు వేసిన ప్రశ్నకు నవ్వుతూ వుండిపోయాడు.

తర్వాత అతని నవ్వు వెనకే కళ్ళ వెంబడి కన్నీళ్ళు కూడా వచ్చాయి.

న్నాథం గబగబా బస్టాండుకు బయలుదేరాడు.

ఆరోజు ఆఫీసు నించి సినిమా హాలుకు వచ్చిన సుమతి టిక్కెట్లు కొని భర్త కోసం ఎదురు చూస్తూ నిలుచుంది. సినిమా ప్రారంభమయినా అతగాడు రాకపోయేసరికి విసుగొచ్చి బైట గేట్కివరకు చెప్పి సినిమా హాల్లో కూర్చుంది. సినిమా ఆమెకు నచ్చడంతో అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది. సినిమా

పూర్తయి ఇంటికొచ్చేసరికి ఇంటికి తాళం కప్ప. 'పిచ్చి మొగుడు ఎక్కడికి పోయాడో' అనుకుంటూ తన దగ్గరున్న తాళంతో తలుపు తీసి జగన్నాథం కొలీగ్స్కు ఫోన్ చేసింది. చాలా మంది తెలీదన్నారు. ఒకాయన మాత్రం.. "మీ వారు రామ చంద్రాపురం బస్సుక్కడం నేను చూసాను. నేను ఆ బస్సు దిగుతున్నాను. ఎక్కడికండీ అని అడిగితే

అన్నీ మరిచి పోయే నువ్వు అమ్మను మాత్రం ఎందుకు మరిచిపోలేకపోతున్నావు నాన్నా!" అంటూ గద్గద్ స్వరంతో కూతురు వేసిన ప్రశ్నకు నవ్వుతూ వుండిపోయాడు.

తర్వాత అతని నవ్వు వెనకే కళ్ళ వెంబడి కన్నీళ్ళు కూడా వచ్చాయి.

